

все, з неефективною екологічною політикою та недотриманням елементарних екологічних і санітарних норм.

Проблеми екології вже давно виступають як глобальні проблеми, а тому їхнє вирішення потребує ефективної міжнародної співпраці. Необхідно зберегти існуючі позитивні тенденції в цій галузі і продовжити не лише теоретичні, а й практичні розробки і дослідження.

Література:

1. Екологічна економіка як сучасна інтегральна наука [Електронний ресурс] <http://www.clubofrome.org.ua/arkh-v/ekolog-chna-ekonom-ka-yak-suchasna-ntegralna-nauka..html>
2. Економіка природокористування — Бобильов С.М., Ходжаєв А.Ш. [Електронний ресурс] <http://ukrbooks.com.ua/kniga1029.html>
3. Веклич О. О. Економічний механізм екологічного регулювання в Україні / О. О. Веклич. — К.: Укр. ін-т. досліджень навколишнього середовища і ресурсів, 2003. — 88 с.
4. Environmental Performance Index [Електронний ресурс] <http://epi.yale.edu/epi/country-rankings>

УДК: 502.131.1:332.1

ГЕОЕКОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПОКРАЩЕННЯ СТАНУ ДОВКІЛЛЯ ЯК СКЛАДОВОЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

А.С. Шолохова, В.П. Михайленко

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Проспект акад. Глушкова, 2-А, Київ, 03022

e-mail: geography@univ.kiev.ua

Емісія антропогенних парникових газів несе ряд серйозних небезпек для довкілля як на локальному, так і глобальному рівнях. Вивчення шляхів усунення цих загроз як складової сталого розвитку є актуальним напрямком для України, яка виробляє нові критерії в організації природокористування на всіх рівнях управління. Проблемним питанням є невизнання екологічної складової в соціально економічних урядових програмах. Подолання існуючих загроз кліматичних змін можливо шляхом впровадження комплексних методів поводження з твердими побутовими відходами (ТПВ) та відходів тваринництва. Метою дослідження є виявлення перспективності одержання енергії з відходів (WtE) на полігонах ТПВ. Впровадження технологій WtE сприяє виконанню ряду міжнародних зобов'язань та одночасно допомагає вирішити технологічні потреби суспільства, що може бути реальним прикладом впровадження концепції сталого розвитку в Україні.

Сумарний внесок емісії метану з полігонів твердих побутових відходів (ТПВ), складає 4 % від усіх наземних джерел його утворення. Метан сприяє зміні клімату приблизно у 20 разів більше, ніж CO₂, за рахунок більш високої поглинальної здатності теплової енергії. Не менш небезпечними є відходи тваринництва, на частку яких додатково припадає 65 % вироблених викидів геміоксиду азоту. Потенціал останнього щодо кліматичних змін перевищує аналогічні показники CO₂. у 296 разів. Україна, як Сторона Рамкової конвенції зі зміни клімату (РКЗК) та Кіотського протоколу може покращати звітність щодо викидів антропогенного метану, яка щороку подається до Секретаріату РКЗК.

На локальному рівні метан є причиною виникнення стихійних пожеж, що є додатковою небезпекою для довкілля та здоров'я населення. Пожежі на звалищах ТПВ є джерелом утворення небезпечних сполук ненавмисного виробництва, заборонених Стокгольмською

конвенцією про стійкі органічні забрудники (СОЗ). Ще однією проблемою нераціонального поводження з ТПВ є вилучення з обігу значних площ земель під полігони та звалища, площа яких на теперішній час перевищує територію природно-заповідного фонду України. Збереження якості природних ландшафтів є вимогою Європейської ландшафтно-ї конвенції, стороною якої є Україна. В умовах дефіциту власних викопних палив Україна потребує інтенсивного розвитку відновлювальних джерел енергії. Одним із найперспективніших секторів відновлювальної енергетики є виробництво енергії з біогазу. Біогазові технології це дієвий спосіб знешкодження і переробки різноманітних органічних відходів рослинного та тваринного походження. За рахунок використання біомасового потенціалу реально замінити близько 6 млрд м³ природного газу в рік вже до 2020 року.

Дослідження розвитку біогазових технологій в Україні показало їх перспективність для досягнення критеріїв сталого розвитку в питаннях зменшення антропогенного тиску на кліматичні зміни, обмеження викидів стійких органічних забрудників, збереження земельних ресурсів та одержання додаткових джерел енергії з відходів комунального та агропромислового секторів.

Бібліографія:

1. Волков С.С. Збір та утилізація метану з полігону твердих побутових відходів в м. Луганську / С.С.Волков, А.В. Гриценко, О.С. Северин. [та ін.]. — Х., 2012. — 9 с.
2. Гелетуха Г. Розвиток біогазових технологій в Україні та Німеччині: нормативно-правове поле, стан та перспективи / Г. Гелетуха, П. Кучерук, Ю. Матвеев, Д. та ін. — Київ-Гюльцов 2013.
3. Кожухар В.Я. Емісія звалищного газу з полігону твердих побутових відходів «Дарницькі кар'єри» / В.Я. Кожур, Д.В. Миронов, О.А. Стратулат // Труды Одесского политехнического университета. — 2007. — Вып.2(28). — С. 227–229
4. Мисак Й.С. Застосування біогазових технологій в Україні з метою ресурсозбереження [Електронний ресурс] / Й.С. Мисак, Я.Ф. Івасик, Т.П. Коваленко // Вода, екологія, суспільство. — 2014. — Режим доступу: <http://ojs.kname.edu.ua/index.php/area/article/viewFile/101/100>
5. Савицький В. М. Відходи виробництва і споживання та їх вплив на ґрунти і природні води : Навчальний посібник / В. М. Савицький, В. К. Хільчевський, О. В. Чунарьов, М. В. Яцюк; за ред. В. К. Хільчевського. — К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2007. — 67.